

Astaterhikki Salonen

*Mansikoita
ojanpientareilla*

Muistoja ja muistikuvia

Astaterhikki Salonen

*MANSIKOITA
OJANPIENTAREILLA*

Muistoja ja muistikuvia

© 2020 Astaterhikki Salonen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: **978-952-80-2508-5**

LUKIJALLE

Tervetuloa 1950-luvun Suomen tunnelmiin.

Olen vuosien mittaan kirjoitellut muistiin omia muistikuviani lapsuuteni ja nuoruuteni vuosilta. Maailma oli silloin hyvin erilainen kuin nyt. Kirjan nimi ””Mansikoita ojanpientareilla”” paljastaa, että joskus aika kulta muistot.

Toivon, että näistä tarinoista on iloa sekä ikätovereilleni että heidän jälkikasvulleen.

Iloisia lukuhetkiä.

Järvenpäässä 1.11.2020

ALUSSA OLI ... ELI VÄLÄHDYKSIÄ VANHEMPIENI TARINASTA

Äitini, Raija Maria Tuomi, syntyi Tuusulan Järvenpäässä 1926. Hänen vanhempansa, Tuomen Kalle ja Ester, asuivat Kinnarissa pienessä omakotitalossa ja heidän tuttavapiiriinsä kuuluivat muiden muassa Salosen Arvo ja vaimonsa Sylvi. Perheet kyläilivät toistensa luona – ja aina myös pelattiin korttia.

Erään vierailun aikana 1930-luvun alussa Arvo ja Sylvi kertoivat pahasta onnettomuudesta Tammilehdon sahalla. Arvon 17-vuotias pikkuveli, Eku, oli menettänyt vasemmasta kädestään etu- ja keskisormen ja nimettömästä puolet. Tapaturma tuntui kauhealta ja myös alle kymmenvuotias Raija - jota yleisesti Kaisaksi kutsuttiin - tunsu suurta surua Arvon pikkuveljen onnettomuuden vuoksi.

Tuomet muuttavat 30- ja 40-lukujen taitteessa Helsinkiin. Työn perässä tietenkin. Uusi koti on Vanhassa kaupungissa, Spaakin villassa. Äiti-Ester on saanut työtä vesijohtolaitokselta ja isä-Kalle tekee töitä rapparina. Pian jo Kaisakin käy töissä - valokuvaamossa. Kehittää kuvia ja toimii asiakaspalvelutehtävissä. Rakastaa työtään ja Rönkön perhettä, joka valokuvaamon omistaa.

Salosen Arvo ja Sylvi ostavat perheelleen oma tilan, Päivärinteen ja muuttavat Tuusulan ja Mäntsälän rajalle.

Ekun on saanut vammansa vuoksi kulkukauppaluvan ja kiertää kotipitäjää polkupyörällä, johon on rakennettu sivuvaunu kapsäkkejä varten.

* * * * *

1939 alkanut sota sekoittaa kaikkien elämän. Miehet joutuvat rintamille. Rintamille ja muihin sodan viedään Salosen seitsemästä veljeksestä kuusi. Eku ei käsivammansa vuoksi joudu rintamalle vaan hän jää

kotitilaa hoitamaan. Kotirintamalle komennetaan nuoria kaupunkilaisia. Työvelvollisiksi heitä kutsutaan.

Vanhan tuttavuuden kautta Kaisa tulee työvelvolliseksi Salosen Arvon ja Sylvän maatilalle. Siellä Eku ja Kaisa kohtaavat silmäkkäin. Elämä vie.

"Ota minut, kun olen tässä kuin apteekin hyllyllä", kuuluu Eku kosineen.

Häitä tanssittiin kesällä 1944. Siitä se alkoi. 58 vuoden mittainen yhteinen matka. Myötä- ja vastamäkiin. Aina maaliskuuhun 2002, jolloin Kaisan maallinen matka päättyi.

Keskenään niin erilaiset ja meille penskoille niin rakkaat "kaunotar ja kulkuri".

Kiitos elämästä, isä ja äiti!

Kun maailma muuttuu alati kiihtyvällä vauhdilla, on tärkeää muistaa myös omaa historiaansa. Yhden ihmisiän aikana olemme kokeneet valtavia mullistuksia miltei kaikilla elämän alueilla. Tässä kirjassa on tarinoita vuonna 1946 syntyneen ihmisen lapsuuden ja nuoruuden ajoista. Elimme eri maailmassa. Tervetuloa siihen!

Astaterhikki Salonen syntyi 1940-luvun maaseudulla ja kasvoi pienessä kyläyhteisössä. Sitten hän retkensä ovat kuljettaneet häntä eri puolille maailmaa ja nyt takaisin kotikonnuille.

BoDTM
BOOKS on DEMAND